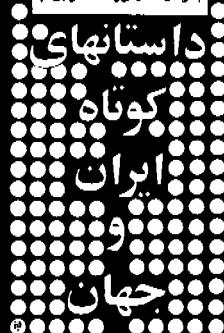

داستانهای کوتاه ایران و جهان

به گوش صدوق پژوه و اصغر الهی

داستانهای کوتاه ایران و جهان
به گوش: صدر تقیزاده، اصغر الهی
چاپ اول: بهار ۱۳۶۸ – انتشارات توسع
صفحه ۲۹۳ – قیمت؟

صدر تقیزاده و اصغر الهی، سیزده داستان کوتاه ایرانی و نه داستان خارجی را در مجموعه‌ای با عنوان "داستانهای کوتاه ایران و جهان" گرد آورده‌اند. پیش از این، معمول بود که هر سال چهار پنج مجموعه از این نوع فراهم می‌آمد و موجب آشنایی علاقمندان به داستان کوتاه با نویسنده‌گان آنها می‌شد. اما در این ده دوازده ساله اخیر – به استثناء دو سه مورد – کمتر پیش آمد که چنین مجموعه‌ای به دست خواننده‌فارسی زبان برسد. فقدان چنین مجموعه‌هایی، نه تنها داستان کوتاه‌نویسی را از رونق می‌اندازد که ای پسا نسلی خلاق را به گوشء ازدوا می‌راند. خاصه که شریات ادبی هم یا اصلاً داستان کوتاه را به مجد نمی‌گیرند یا به چاپ اشتری از یک نام آشنا اکتفا می‌کنند.

مجموعه‌هایی از این دست که از قضا در انبار ناشر هم نمی‌ماند – می‌تواند عرصه نامهای نااشنا باشد زیرا خواننده‌آنها نه معروب نام نویسنده است و نه عادت‌زده «گپ»‌های مکرر و قالب‌های قلب، و همین بده بستان خلاق خود موجی است تا نویسنده‌جهان شائبه‌ای را که پسند این و آن می‌طلبد یکسره ندیده بگیرد و همچنان که روح خود را می‌شکند به عرصه نازهای نیز قدم بگذارد. و بدیهی است که گاه چند داستان از یک مجموعه به مذاق خواننده خوش نماید، یا نویسنده‌ای را بهرمز و راز داستان کوتاه نااشنا بداند. اما بی‌شك در مجموعه‌ای که به دست او رسیده است، داستانی یا داستانهایی هست که هم اجر بانی را خیر می‌دهد و هم اوقات خواننده را خوش می‌سارد و گاه هم نور بس امیدوارکننده‌ای در دلها می‌تاباند.

برگزارکنندگان این جشنواره، داستانهای کوتاه، بی‌شک اهل سلیقه‌اند و نیز آشنا به‌سره و ناسره بودن داستان کوتاه و میدان را به‌تعجب، کمی فراخ گرفته‌اند تا آن هیمه، نسوز از شوق حضور در این جشنواره دوباره گر بگیرد و تازه مگر ظلقی درست از باب و ناباب به‌همین سادگی‌هاست. تجربه نشان داده است که اگر متلا "همین مجموعه را به همه‌پرسی بگذارند چه بسا آخر سر در یافتن داستان برگزیده، کسی راهی به جای نبرد. صحبت از داستان یا داستانهای برگزیده، از این رو به‌میان می‌آید که در مقدمه بسیار پخته و آگاهاندۀ کتاب به‌این نکته اشاره شده است که احتمالاً به‌داستانهای برگزیده جوازی اعطاء خواهد شد. کاش این سنت پسندیده رواج گیرد و خود انگیزه‌ای برای آفرینش هنری بیشتری شود. باری انتخاب بهترین و پسند این و آن نکته‌ای است که فرع بر ارزشی است که این مجموعه در کلیت خود دارد. آنچه درخور اعتنایست، آتشی است که دوباره اجاق سرد داستان نویسی ما را گرم کرده است و دور نیست که خاطرهٔ خوش هر داستان، هم نویسندهٔ مردرا بر سر شوق آورد و هم گره از جبین ناشری عادت‌زده به‌نامهای آشنا بگشاید تا او نیز به‌میمنت کشی که کرده است چند بند کاغذ نثار نامی کند که چه بسا نام بزرگ فردای داستان نویسی ما باشد.

باری مطالعهٔ داستانهای این مجموعه بطور کلی بسیار دلچسب است و به‌ما آینده‌ای درخشنان نوید می‌دهد. خوب است به‌هر داستان نظری اجمالی بیندازیم:

چرا ساکت بیانم – فرخنده آقایی

تک‌گویی درونی منسجمی است که در آن بیشتر ماجراهای زندگی یک شخصیت بازگو می‌شود، شخصیتی که با رو و شدن با واقعه‌ای نامنتظر، دگرگونیهای درونی شدید و حالتی بیمارگونه پیدا می‌کند، تجربه‌ای آمیخته با شور زندگی و درک حالات مردمی که ناسازگاری رفت‌انگیزی بین آرمانها و اعمال روزمره‌شان وجود دارد و نیاز واقعی‌شان عشق و تفاهم است.

مساله اساسی این مردم، از ناچاری تحمل انبوه مشکلاتی ناشی می‌شود که خود در ایجاد آن هیچ‌گونه نقشی نداشته‌اند. خانم آقایی در ارائه گفت و کوی شخصیتها در این داستان از خود مهارت قابل تمجیدی نشان می‌دهد.

آخرین پادشاه – اصغر الهی

الهی در بی شناخت خصلتهای نهفته‌آدمی است و می‌خواهد درون شخصیتها را بکاود. توهم و واقعیت دوروی یک سکه است که هر لحظه در این داستان یکی بر دیگری چیزه می‌شود. آدمهای الهی دنیای خودشان را دارند و در لاک خودخواسته‌ای فرو رفته‌اند. کاری به‌کار دنیای واقعی پیرامونشان ندارند و از این رو مایه ابهام در آثار اخیر او از جمله در این داستان زیاد است. الهی با این شیوه جدید، در زمینه داستانهای روان‌اختنی دارد صاحب سک و سیاق مستقلی می‌شود.

پنجه نمی‌گذاشت به مرگ فکر کنم – امیرحسن چهل تن

چهل تن داستانش را راحت می‌گوید. وقایع زنده و گویا چون نماهای یک فیلم با ریزبینی‌های ماهرانه پیش می‌رود. او از زندگی می‌نویسد و از مرگ و از بی‌اعتنایی خوفناک آدمها که مشغله ذهنی چهل تن در داستانهایش است. شخصیت‌های داستانهای او در شتاب می‌آیند و می‌روند، بی‌آنکه بدانند فقط کافی است لحظه‌ای درنگ کنند، کرکره‌ها را پس برند و پنجه را بگشایند تا زندگی بار دیگر همه‌ء اتاق را پر کند.

جیران – علی خدابی

ظهر مراسم عقد است و مهمانها به حیاط می‌آیند و پشت میزها می‌نشینند. درختها پر از جراغ قرمز و زرد و سفید است و رومزیهای سفید گلدوری شده میزها را پوشاندند. مهمانها چای و شربت می‌خورند و پول خرد بر سر عروس می‌ریزند و بالاخره صدای بوق می‌آید و جیران ترکه با چادر گل‌گلی از ماشین دوچ پیاده می‌شود و پشت سرش چمدانی پر از لباس‌های الوان، مهمانها به‌افتخار بانو جیران ستاره تابان شرق کف می‌زنند و این همه نازه اول عروسی است که خدابی اینقدر زنده و ملموس به تصویر می‌کشد. عشق پنهان و دیرینه جیران بداماد با طرفتها و نازک‌کاریهای شگفت‌انگیز بیان می‌شود.

یک تکه نخ – علی اشرف درویشیان

زندان، شکجه، ساواک، این بار درویشیان به‌گونه‌ای ظریف از کلیشه‌ای مکرر، داستانی پرخون و متفاوت می‌سازد که در آن یک تکه نخ تبدیل به‌یک رشته طناب و سپس تبدیل به‌یک عدل طناب می‌شود و آدمها که سرنوشت‌شان به‌محی بسته است که "یاکریمی" بهنونک می‌گیرد و از میان سیمه‌ای خاردار حیاط زندان می‌پرد و پشت پنجه آنها لانه می‌سازد.

پرواز – نوشین سالاری

پیغمبر قرقی بر دوش در خلوت خانه بمدبال خاطره‌های است و در هراس خانگی شدن پرنده و در امید پرواز.

داستانی کوتاه که در بازخوانی، حسی از پرواز را به اوچها بر می انگیزد و بیم
دست آموز شدن را در دلها می پروراند.

پینگ - محمد رضا صدری

صدری چهره بارز ادبیات جوان ما همچنان صمیمی و مهربان و روان می نویسد و
ضرب آهنگهای بومی را در داستانهایش می پراکند. صدای دهل در دورها به گوش
می برسد و آدمها به ضرب آهنگهای بومی در انبوهی از عشق و ملال سرگردانند.
داستانهای قبلی صدری چنان توقع خواننده را بالا برده که پینگ با همه صفات
اندکی ساده به نظر می آید اما در خلال همین سادگی نیز، قدرت قلم صدری به خوبی
نمایان است.

شب در نخلستان - صمد طاهری

جوانی، جوانی، چه دور و چه نزدیک. صمدی با نخل و شطوط دریا و ماه و مد چه
خش جوانی را باز می آفیند با همه صفاتی ها، دلخوریها و ماجراهایش. نیمه سیگار
را کنار یابی تو می اندازد و تو با همه دلخوریت آن را بر می دارد و پک می زنی و این آغاز
ماجرا است.

کاکل سوخته نخیل - هوشنگ عاشورزاده

ماشین در جاده خاکی در ابری از غبار و خاک پرگاز پیش می رود و سعی دارد از
میان صف ماشین های دیگر جلو بزند. کشتزارهای اطراف جاده سوخته اند. بوی سوخته
علف را حس می کنی، نخلها با کاکل های سوخته جابجا روی زمین غلتیده اند و پشت
سر، شهری میان آتش و دود می سوزد.

و حال در شهرانی، سرگردان و غریب در بدر بمنابال نان خانواده، در انبوه ترافیک
و شلوغی و ازدحام و تنها یاد گذشته با توست و آرزوی بازگشت به شهرت.

افسانه یک زن آشپز هلندی - اصغر عبدالهی

عبدالهی سرشار از شور نوشتن است و پر کاریش شوق انگیز و امیدبخش. با آدمهای
قصه اش زندگی کرده و در به قلم کشیدن آنچه می خواهد بگوید تسلط دارد. پرسنژهای و
سوژه های متفاوت و بهیاد ماندنی اش فضایی تازه در داستان کوتاه امروز ما ایجاد کرده
است.

زنهای داستانهای عبدالهی همیشه در هالهای از روئیا و از دور می آیند و دلها را
می لرزانند و می روند و با رفتگیان دیگر هیچ چیز مثل گذشته نیست. عبدالهی و صدری
ناکنون موفق شده اند چند داستان کوتاه ناب و برجسته در ادبیات فارسی بیافرینند.

بمباران - منوچهر کریم زاده

چه دور و چه نزدیک، تهران در روزهای آتش و باروت. هراسی که در هوا موج می‌زد و با تمام قدرت خود را به ساحل دلها می‌کوبید. چقدر دور به نظر می‌رسد چون هیچکس از آن سخن نمی‌گوید و چه نزدیک است که هر اشاره کوچک، خاطره ترس و وحشت و مرگ را زنده می‌کند. کریم زاده در ثبت لحظه‌ها دقیق و موفق است. بمباران راحت و ساده به نظر می‌آید و مثل زندگی تلح و همچون حقیقت گزنده است. مروری بر آنچه که بر ما رفت و ما به عمد یادش نمی‌آییم.

پرواز - رضا نواب پور

نواب پور با شریک دستش پرنده را دنبال می‌کند. پرنده که پرواز را از خاطر برده و هیچ بهای ندارد که آخرین بار چه زمانی و در کجا و با که سبک، بال گشوده و به پرواز درآمده است.

در بخش دوم کتاب، نه داستان کوتاه خارجی به اعتبار این مجموعه افزوده است. و همین است که خواندن این کتاب را برای همگان دلپذیرتر کرده است. اما کاش تصور مقایسه این داستانها با داستانهای کوتاه نویسنده‌گان ایرانی بهذهن خواننده خطور نکند و هریک رابه مقتضای حد و حدود و فضای آفرینشی خویش مطالعه کند. داستانهای خارجی این مجموعه به استثنای شاید یکی دو داستان، همه از نمونه‌های برجسته داستان کوتاه‌اند و از تنوع زیادی هم برخوردارند، از داستانهای رئالیستی و سنتی گرفته تا داستانهای کوتاه کاملاً "مدرن". نویسنده‌گان این داستانها هم همه در سطح جهانی سرشناساند و بهویژه در نوشتن داستانهای کوتاه از شهرت زیادی برخوردارند:

هاینریش بل در ایران بهانداره کافی شناخته شده است و داستان "ترازو" هم از داستانهای درجه یک اوست که از مایه‌های اجتماعی زیادی برخوردار است. داستان "رادیو هیولا" از جان چیور داستان دلنشیانی است که با چیره‌دستی حقایق نهفته در زیر ظاهر پر زرق و برق زندگی امروزی جوامع صنعتی را نشان می‌دهد. جان چیور از نویسنده‌گان طراز اول امریکاست و در ایران چنانکه باید شناخته شده نیست. از روی یکی از داستانهای کوتاه او به نام "شناگر" (که توسط خود صدر تقی‌زاده به فارسی ترجمه و قبل از نشریات ادبی چاپ شده است) فیلم سینمایی معروفی با شرکت برت لانکستر ساخته‌اند. داستان کوتاه "اسپینوزای کوی بازار" از ایزاك بشویس سینگر از نمونه‌های برجسته داستان کوتاه امروزی است. این راست است که مترجم با انتخاب و البته ترجمه فصیح از یک داستان بواقع تعهدی را گردان گرفته است که کمتر از بار گران یک نویسنده نیست. ما داستان کوتاه را از غربی‌ها به‌عامه گرفته‌ایم و اگر اموز بخواهیم به اعتبار چند داستان و دو سه نام، خود را هم‌طراز آنها بیندازیم بی‌شك جا و مکان خود را مدیون چند مترجمی هستیم که نمونه‌های خوب و ارزنده‌ای از داستان کوتاه را به زبان فارسی ترجمه کرده‌اند. از میان این مترجمان که تعدادشان چندان زیاد هم نیست ابوالحسن

نخفی، احمد میرعلایی و صدر تقیزاده در ترجمه داستانهای کوتاه نویسنده‌گان امروزی دنیا سهم بسزایی ایفا کرده‌اند.

داستان کوتاه "نامه‌ای بهیک بانوی جوان در پاریس" از خولیو کورتازار به‌ترجمه سیمین دخت سید فتاح ضمن آنکه بهشیوه کاملاً "نو و امروزی نوشته شده، چنان دلپذیر است که با یک قطعه شعر بهلو می‌زند. داستان آنگ روزاری" از ویلیام فاکنر به‌ترجمه سیمین دخت چهره‌گشای همه کوتاهی و شکل طرح‌وارش، نمایانگر استادی و چیره‌دستی فاکنر در نوشتن داستان کوتاه است. داستان "لوکاس، خادم نرم خوی" از زیگفرید لنتس، نویسنده گرانقدر و معاصر آلمانی به‌ترجمه محمود حسینی زاد هم نرم و انسانی و دلچسب است و داستان "سیازستان" از آلبرتو موراویا به‌ترجمه مهدی سحابی سبک و سیاق مشخص این نویسنده معاصر ایتالیایی را نشان می‌دهد و داستان "او برمی‌گردد" اثر بوریس ریابنین نویسنده معاصر روسی به‌ترجمه ناهید باقرزاده نمایانگر روال داستان نویسی امروز ادبیات روس است.

کتاب "داستانهای کوتاه ایران و جهان" بر روی هم فرصت مفتتی است تا نمونه‌های درخشانی از داستان کوتاه ایران و جهان را دریابیم و در یابیم.

مقدمه کتاب جامع و آموزنده است و نشان می‌دهد که تدوین کنندگان کتاب با آخرین تحولات داستان کوتاه در دنیا آشناشی دارند. مقدمه حاوی نکته‌های نفر و تازه‌ای است و به سبک و سیاق داستان کوتاه یعنی فشرده و موجز، جامع ترین تعریف را از داستان کوتاه به‌دست می‌دهد، مثلاً: منظور از داستان "کوتاه" کوتاهی آن در همه ابعاد نیست.

کوتاه بودن، کم‌مایه بودن و مختصر بودن معنی نمی‌دهد. داستان کوتاه، معنای بلند و متعالی زندگی را به‌خواننده القا می‌کند. داستان کوتاه نوشته‌ای آزمایشی و آسان و کوچک – و آنطور که عده‌ای می‌پنداشد – شاخه‌ای فرعی از زبان نیست. داستان کوتاه، امروزه دیگر در صحنه ادبیات شکل و اعتبار مستقلی یافته است و همانقدر با رمان تفاوت دارد که شعر با نمایشانه. در واقع داستان کوتاه، با شعر مشترکات و خویشاوندی بیشتری دارد تا با رمان و از آنجا که ادبیات فارسی از پشت‌انه شعری غنی و گسترده‌ای برخوردار است، چه بسا که گرایش نویسنده‌گان ما، به قالب "داستان کوتاه" از همین موضوع مایه گرفته باشد.